

Bankkredse og de samme Bankorganisationer, som i Aar mødte i Landstinget for at standse Rigsdagsarbejdet paa Bankloven, havde i Staunings Ministeriet givet fuld Tilslutning til Banklovsforslaget. Enten er da disse Mænd nogle Vendekeer, der mener et i Dag og et andet i Morgen, og hvis Mening der derfor ikke er nogen Grund til at lægge Vægt paa, eller ogsaa er det saadan, at der er andre Bankkredse, der bestemmer Farten og Retningen, naar Hr. Slebsager er Minister, end naar Stauning har Ledelsen.

Hvis det sidste er Tilfældet, kan man roligt fastslaa, at det vilde være særdeles heldigt for Udviklingen indenfor Bankverdenen, om Hr. Slebsagers Ministeriet ikke blev alt for lang.

I hvilken Grad Bankerne som Helhed har Befolkningens Tillid, giver sig — som allerede nævnt — Udtryk bl. a. i den Pengemængde, der stilles til Bankernes Raadighed, altsaa i Bankernes Indskud. I de Tider hvor Tilliden til Bankerne svinde, gaar Folk til Sparekasserne med deres Penge. Hvorledes ligger nu Forholdet mellem Bankernes og Sparekassernes Indskud? Ja, lad os se paa Tallene:

Indskud	Banker	Sparekasser
Mill. Kr.	Mill. Kr.	
1914:	903	858
1921:	4267	1515
1925:	2121	1872
1926:	1975	1913

For Krigen stod Banker og Sparekasser omtrent lige med Hensyn til Indskud. Krigstiden og Aarene efter Krigen bragte en vældig Opsvulmen i Bankernes Indskud, medens Sparekasserne fulgte langsommere med. Siden 1921 er der foregaaet et mægtigt Fald i Bankindskudene. Dette Fald skyldes dels likviderende Banker, dels Forandring i Pengeverdien, men dels ogsaa at Folk trækker deres Penge ud og sætter dem i Sparekasser. At det sidste sker, fremgaar klart deraf, at Sparekasseindskudene siden 1921 stadig er voksende, endskønt Kronens Værdi er steget, og i 1926 havde Sparekasserne praktisk talt naaet Bankerne med Hensyn til Indskudenes Størrelse.

Det vilde sikkert være heldigt, om Bankverdenens Folk gav sig til at studere disse Tal nærmere. Maaske vilde der da hos en Del af disse være Mulighed for Forstaaelse af, at Spørgsmaalet om en Banklovgivning ikke alene er et Spørgsmaal om at paalægge Bankerne visse Restriktioner, men at den ogsaa kan være en Forbindelse mellem Banklovgivning og Bankindskud.

Den almindelige Borger i Landet har maaske ikke nogen klar Forestilling om Banklovgivningens Enkeltheder, men han har sikkert en ret udpræget Følelse af, at der trænges til bedre Regler end de nugældende. Han vilde føle sig mere sikker ved eventuel Pengeanbringelse i Banken, og netop dette Sikkerhedsmoment er af afgørende Betydning for Valget af det Sted, hvor Pengene skal sættes hen.

Hvis Bankerne tænkte sig rigtigt om, er det muligt, de naaede til det Resultat, at de ikke burde have skiftet Standpunkt fra 1926 til 1927. Saa havde vi rimeligvis nu haft en ny og bedre Banklov, og sandsynligvis vilde Tillidsforholdet mellem Banker og Publikum være bedre, end det nu kan være.

C. V. Bramsnæs.

Hullruten og den ny Bank.

„Socialdemokraten“ København interviewet Direktør Jens av Reyni.

De mest brændende Spørgsmaal paa Færøerne er for Tiden uden Tvivl Hullruten og den ny Bank; to Foretagender, der begge tilsigter at føre nye Strømninger ind i vort Erhvervslivs Døds-vande.

Det er en Selvfølge, at der lurer Farer og Vanskeligheder ved alle banebrydende Virksomheder og det er ligesaa vist, at ingen, der bryder nye Veje undgaar at betale Lærepenge. Det der gælder om er at man søger at undgå de Vanskeligheder, der er synlige og at man stræber efter at betale saa faa Lærepenge, som muligt.

Der er fra de ledende inden for »Skipafelagið Føroya« udfoldet stor Energi for at lade disse Foretagender startede under saa betryggende Omstændigheder som muligt; men der foreligger endnu ikke noget endeligt Resultat.

At Sagen ogsaa vækker Interesse i danske Kredse er selvfølgelig. Det vil derfor være af nogen Betydning for den færøske Offentlighed at kende de Udtalelser som Hr. Jens av Reyni er fremkommet med overfor »Socialdemokraten«.

Hr. Jens av Reyni, der afrejste med »Botnia«, er, efter at have tilendebragt sine Forhandlinger i England, vendt tilbage over København, og det er her Pressens Mænd har talt med ham.

»Socialdemokraten« skriver:

»Vi har i Dag haft en Samtale med Direktør Jens av Reyni, der nu tager til England og derfra til Færøerne. Han udtaler at han sammen med andre Færinger netop har været i England, og man er i Færd med at faa fat i en 6—700 Tons Baad til at besørge Fisk fra Færøerne til England. Den er ti Aar gammel. Baaden skal gaa i fast Fart mellem Færøerne og England og fra August muligt ogsaa af og til en Tur til Danmark.

— Har De ikke ogsaa forhandlet om Penge til den nye færøske Bank?

— Jeg kan ikke saa godt udtale mig herom; men det er jo ingen Hemmelighed, at vi tænker stærkt paa at faa oprettet en Bank paa Færøerne. Føroya Banki er jo egentlig blot en Sparekasse, uden Betydning for vort Erhvervsliv. Direktionen er uden Initiativ og Indflydelse. Den største Del af Aktiemajoriteten ejes af Landmandsbanken og der har været Tale om, at Lagtinget skulde overtage en større Aktiepost. Men nu tror jeg Tidspunktet er forpasset, og jeg tror snarere Lagtinget kunde gaa med til at tegne Aktier i en ny Bank, naar en saadan kommer.

— Er det da givet?

— Ja, jeg tror vi har den til Efteraaret.

— Med engelske Penge?

— Blandt andet, ja, men vi vil ogsaa gerne have danske Penge med i en saadan Bank.

Saa vidt »Socialdemokraten« Interview med Jens av Reyni. Her har vi imidlertid erfaret, at den Baad 6—700 Tons, som Talen er om, slet ikke skal sælges nu og at Jens av Reyni ikke rejser hjem over England; men derimod over Norge, hvor han vil besøge en Baad, som ligger der til Salg.

Vedrørende Banken, staar alt endnu hen i det uvisse. At der er stærk Brug for en Bank, der vil støtte Erhvervslivet, er klart nok; men det har selvfølgelig sine svage Sider, at det bliver en Bank, over hvilken udenlandsk Kapital i Realiteten bliver dominerende. Vort Standpunkt er det, at det Offentlige maa have baade Indsigt med og Indflydelse paa alt Bankvæsen i Landet. Forsaavidt vil det næppe være rigtigt, at der tages endelig Beslutning om den ny Bank eller Bankspørgsmaalet i hele taget, for Lagtingets Sammentræden om 1½ Maaned.

Justitsminister Rytter atter paa Tæerne med Politiet.

Norre Sundby er i disse Dage Skuepladsen for et Provisorie-Regime, der næppe vilde lade sig praktisere, hvis ikke den »stærke« Svenning Rytter havde været Monarkiet Danmarks juridiske Overstkommanderende.

Ved Arbejdet i en Grusgrav beskæftigedes nogle uorganiserede Arbejdere, og efter en privat Samtale mellem Organiserede og disses Formand var de organiserede Arbejdere kommet til det Resultat, at man paa en lovlig og stille Maade muligvis kunde faa de uorganiserede til at gaa fra Arbejdet. Men det viste sig ikke at skulle gaa saa stille af, som beregnet. Der opstod Skændi mellem de Organiserede og Udenomløberne, og det resulterede i, at der vankede nogle alvorlige Knubs til de Uorganiserede. Politiet tilkaldtes og seks Mand, deriblandt Formanden for Arbejderforeningen, blev anholdt.

Efter afholdt Forhør er to af de Anklagede blevne løsladte, hvorimod de fire andre, deriblandt Formanden, fremdeles holdes fængslede.

Lyngsle, Formanden for Dansk Arbejdsmandsforbund, skriver herom i »Frederikshavns Social-Demokrat«:

»Den beklagelige Affære i Grusgraven, hvor en Fagforeningsformand og nogle Arbejdere maaske har forløbet sig, er nu i en Gænge, der ikke giver Rettergangen i Danmark i forrige Aarhundrede noget efter i kriminal og social Betydning, laktet være Hr. Justitsminister Rytters Emsighed og tidligere Indgriben. Og naar Hr. Rytter er paa Tæerne for at vogte Retfærdigheden her i Danmark, kan man altid være sikker paa, at »Retfærdigheden« faar en »livlige Omgang«.

Det tegner til, at denne Affære skal vise det samme Fænomen, som Affæren i Provisorietiden, at den vedkommende Politimester glemmer, at hans Embedsgerning skal udføres, ikke under Justitsministerens, men under hans eget Ansvar.

Politimesteren vil erfare, at Offentligheden vil reagere stærkt overfor at se Provisorietidens forellede Retsbehandling dukke op igen.

Politimesteren har vel Hr. Rytter i Ryggen, men han bør ogsaa regne med, at de arresterede Arbejdere ogsaa har nogen i Ryggen, der ikke lader dem i Stikken.

Frå útheiminum.

Arbejdskonflikt i Finland.

Siden 2. Juni har der været Konflikt mellem de finske Havnearbejdere og deres Arbejdsgivere. I den Anledning meddeler Dansk Arbejdsmands Forbund:

Ved et Møde i Stockholm i den skandinaviske Transportunion vedtoges det at udskrive det statumæssige Kontingent til Understøttelse af de finske Havnearbejdere, der siden den 2. Juni har været i Strejke paa Grund af, at den finske Stevedoreforening kategorisk nægter at afslutte skriftlig Overenskomst angaaende de finske Havnearbejdernes Løn og Arbejdsforhold, hvilket Stevedoreforeningen i en Aarrække selv har dikteret efter eget Forgødtbeholdende.

Da det paa Unionens Møde oplystes, at de finske Stevedorer havde dannet bevæbnede frivillige Samfundshjælperkorps, vedtoges det straks at udstede de respektive Varsler, som er gældende i de tre nordiske Lande med Hensyn til Blokader, og de finske Skibe vil herefter blive blokeret i enhver skandinavisk Havn.

Dansk Arbejdsmandsforbund har, efter Hr. Lyngsles Hjemkomst fra Stockholm, anvist 100,000 finske Mark, som allerede efter telegrafisk Ordre er udbetalt det finske Transportarbejderforbund i Helsingfors.

Norske Stortingsrepræsentanter idømt Bøder.

Oslo.

Politiet har idømt 4 af Arbejderpartiets Stortingsrepræsentanter, deriblandt Monssen, Forsvarsministeren i den tidligere Arbejderregering og Stortingets eneste kvindelige Medlem, 500 Kroner i Bøde, subsidiært 18 Dages Fængsel paa Vand og Brød for at have givet Bidrag til Bygningsarbejderne, der strejker ulovligt imod Voldgiftsrettens Dom.

Alle fire har nægtet at vedtage Bøderne, og Sagen kommer derefter for Retten.

Gothersgade 33.

Indehaveren af den gamle kendte Forretning, »København's Partivare- og Auktionsforretning«, Gothersgade 33, Gross. N. Hansen, har i sidste Uge berøvet sig selv Livet. Han sagde til en Ekspedient i Forretningen, at han vilde være uforstyrret paa sit Privatkonto 1½ Times Tid. Da Ekspedienten ved Lukketid kom ind paa Kontoret, fandt han den gamle Grosserer siddende med et Skudsår i højre Tinding og død. Grosserer Hansen sad i gode økonomiske Kaar, men følte sig ensom, og mente, at han led af en meget alvorlig Mavesygdom.

Nogle nette Embedsmænd.

36 af New Yorks højstaaende Toldembedsmænd, der gør Tjeneste ved Havnen, er blevet suspenderede, sigtet for at have bistaaet Smuglerne med Indsmugling af Spiritus fra de transatlantiske Dampere. Anled-

J. H. O. DJURHUUS

YVRIRÆTTSSAKFORARIN

er heimkomin og er at hitta á vanligum stað.

Kantortíð: 10-2 og 4-7.

Vinduer, Døre og Lister.

Godt og billigt Arbejde.

Hugo Øster's Maskinsnedkeri,
Tlf. 216. Thorshavn. Tlf. 216.

ningen er, at der fornyligt i Kongressen blev paastaet, at der ugentlig indsmugledes for Millioner af Dollars Spiritus til New York med Toldvæsenets Vidende. Der nedsattes da i al Hemmelighed en Kommission til at undersøge Sagen, og det er nu opklaret, at de suspenderede Toldembedsmænd har modtaget høje Beløb for at se gennem Fingre med Smuglerne. Affæren vækker den største Opsigt, og der forestaar et endnu større Antal Afskedigelser og Arrestationer.

Hvor fanges den Fisk vi spiser?

En interessant Statistik over det Kvantum Fisk, der daglig indføres til Aberdeen fra de forskellige Fiskebanker, staar at læse i »Fishing News«, hvorefter man ser hvor forskellige Kvantiteter, der opføres paa de forskellige Banker.

I Maanedene fra 15. April til 15. Maj er der til Aberdeen indført fra de forskellige Fiskebanker følgende Kvantum Fisk beregnet i Tons: Nordsoen 2300, Vestkysten 1300, Shetland 1530, Orkneyerne 1150, Færøerne 1950 og Island 14,000. Af ovenfor anførte ser man, at næsten Halvdelen af den Fisk, der indføres til Aberdeen, er fra Fiskebankerne ved Island.

I de 4 første Maanedere af Aaret blev der ialt landsat i Aberdeen 47,000 Tons Fisk imod 39,000 Tons paa samme Tid i Fjor.

Den omhandlede Fangst bestod for en stor Del af Torsk, der indeholdt 18,000 Kasser Rogn. I Fjor var Rognkvantummet større — 22,000 Kasser — hvilket skyldes, at mange tyske Trawlere anløb Aberdeen paa Vejen fra Island og solgte Rognen der, men landsatte den øvrige Del af Ladningen i Tyskland.

Islandsfiskeriet.

(Telegram til »Føroya Social-Demokrat«).

Reykjavik 8. Juni 1928.

Indtil 1. Juni var den samlede Fangst: Sydvestlandet 198,000 Skpd. mod ifjor 172,000, deraf Vestmannøerne 36,000 mod ifjor 28,000, Smaabyerne 38,000 mod ifjor 28,500, Havnefjord Trawlere 29,000 mod ifjor 29,000, Reykjavik Trawlere 70,500 mod ifjor 76,000, Lineskibe 24,000 mod ifjor 10,500, Vestfjorden 22,500 mod ifjor 15,000, Nordlandet 3,000 mod ifjor 3,000, Østlandet 18,500 mod ifjor 11,000, deraf iaar 179,500 Storfisk, 40,000 Smaafisk, 7,000 Kuller og 15,000 Sej.

Fontenay.